

Furtuna pe Marea Tiberiadei

Furtună înfricoșătoare s-a ridicat pe Marea Tiberiadei. Vântul amenință să scufunde corabia mică în care se află Iisus cu Ucenicii Lui. Ucenicii sunt înfricoșați foarte. Nimeni nu doarme, fără numai Domnul vieții și al morții.

"Scoală-Te, Învățătorule, strigau ei deznădăjduiți, căci pierim".

Atunci Cel ce toate le ține în mână Sa S-a sculat și a certat marea și vânturile și s-a făcut liniște mare.

Să credem și noi în puterea lui Iisus și atunci vrăjmașul va preda armele și se va face liniște mare.

Pentru care dragoste suferiți? Care dintre voi și-a pus chiar și viața sa pentru frații săi? Cărei porunci v-ați făcut din dragoste împlinitori? Veți răspunde: "Pentru dragostea lui Hristos, întru Care am nădăjduit, că toate prin puterea Sa vor avea un sfârșit bun".

Bine, foarte bine. Căci El este Cel care numără și perii capului nostru. Credem, oare, că se va face ceva fără voia Lui? Iar dacă suntem ocrotiți de Pronia Sa cea dumnezeiască, de ce să ne temem? Nu trebuie, oare, să ne temem mai vârtos de Acela Care poate să ne arunce în gheena pentru păcatele noastre?

În loc să aveți curaj și laudă în Hristos spre slava Celui Care v-a învrednicit să vă nevoiți în acest chip, voi vă lăsați cuprinși de întristare, de gânduri și cărtire. Laudă, repet, se cuvenea să aveți, pentru că Dumnezeu v-a învrednicit, pe voi nevrednicii, să deveniți organe ale Proniei Sale, pentru mântuirea sufletelor celor alese pentru care Hristos a murit.

Pentru Dumnezeu, nu vă întristați! Nu voiți să pierdeți răsplata voastră care va fi multă în Cer.

A propovădui cuvântul lui Dumnezeu este o virtute mai mică, dar ca să ne jertfim pentru El este Dragostea Desăvârșită, adică să ne punem sufletele noastre pentru dragostea aproapelui.

Desigur, această virtute este ostenitoare și primejdioasă, dar oare marile vrednicii se dobândesc fără osteneală?

Să nu uităm vrednicia dumnezeieștii Răstigniri și că datori suntem și noi să fim

Potolirea furtunii, frescă

mici mântuitori, atunci când vremea o va cere, potrivit voii dumnezeiești.

„Dacă pe Mine M-au prigonit, și pe voi vă vor prigoni“; dacă pe Mine M-au învinuit, și cu voi vor face la fel.

Și când toate acestea le veți pătimi pentru Numele Meu, bucurați-vă și vă veseliți, căci plata voastră multă este în Ceruri.

Să-L socotim pe Dumnezeu Părintele nostru. Să ne odihnim la sânul Său cel cald, iar El știe cum să rânduiască toate spre folosul nostru.

Ca oameni – și eu sunt primul – ne este frică la început, pentru a ni se vădi neputința, dar apoi vine bunul Cirinean, Harul dumnezeiesc, și ridică Crucea noastră și urcăm pe Golgota mai ușor.

Oare Hristos nu S-a temut în Ghetsimani?

Pentru ce s-a făcut sudoarea precum picăturile de sânge? Acestea și altele au arătat neputința omenească, dar apoi, ca Dumnezeu, liniștit și blând ca un miel fără de răutate, Și-a jertfit viața pentru omul cel nemulțumitor“.

(Arhim. Efreim Filotheitul, *Povețe părintești*)